

[Fisker.]

Staten. I lang Tid har der jo paa de politiske Møder rundt omkring i Landet været talt om, at Tjenestemændenes Lønninger burde reduceres paa Grund af Krisen; gentagne Gange har man hørt Venstres Talere gøre denne Opfattelse gældende, og jeg skal villigt erkende, at dette Krav har vundet ret stærk Ørenlyd, i hvert Fald hos de kriseramte Landbrugere, der har været til Stede paa de Møder, jeg har deltaget i. Jeg maa nu sige, at det undrer mig noget, at man ikke har haft Øje for, at af de 33 Mill. Kr., der allerede er skaffet til Veje, har Tjenestemændene betalt deres betydelige Andel, men det kan være en Sag for sig. Røsterne om Lønnedskæring har stadig lydt stærkere, om end Kravet endnu ikke er blevet bestemt formuleret, men man har talt om en Nedskæring af Lønningerne med en eller anden Procent. Man har ogsaa set, at paa et Delegeretmøde af de jydsk Landboforeninger sidste Sommer i Aarhus krævede man de offentlige Budgetter nedsat med ikke mindre end 33 $\frac{1}{3}$ pCt., derunder selvfølgelig ogsaa de offentlige Lønninger. Skønt der stod ledende Venstrepolitikere bag denne Udtalelse, tvivler jeg dog meget stærkt paa, at man vil vove at kræve en saa voldsom Lønnedskæring gennemført. Men, som sagt, Kravet er rejst og lyder i mange Kredse Landet over, og jeg vil gerne rette en Tak til den højtærede Finansminister, fordi han har ment at burde afvise det. Tjenestemændene, som i Krigens gyldne Aar maatte vente i Aarevis paa Dækning for Prisstigning og Dyrtid, har et Krav paa, at den af alle Partier i Fjor vedtagne Lønningslov faar Lov til at ligge fast, indtil det har vist sig, om Krisen fæstner sig, eller Forholdene atter maatte nærme sig det normale. Men efter at have sagt dette skal jeg tillige erkende det rimelige i, at det til Gennemførelse af ganske bestemte krisemæssige Opgaver ogsaa paalægges Tjenestemændene at yde deres Bidrag hertil ved en Særbeskatning, netop fordi den faste og uopsigelige Stilling, de sikkert flydende Indtægter under saa abnorme Forhold, som vi har i Øjeblikket, er af meget stor Værdi for den enkelte. Jeg tvivler ikke om, at man i Tjenestemandskredse har denne Opfattelse, og at man dør vil bære denne Byrde uden Æpbevelser.

Saa vidt jeg kan se, er det Hensigten at beregne Ekstraskatten for Tjenestemændene af deres virkelige Indtægt, saaledes at der ved Beregningen af denne Skat ikke tages Hensyn til de sædvanlige skattefrie Beløb. Skulde dette være rigtigt, hvad jeg maa formode, vil det for de lavere lønnede Tjenestemænd med Børn betyde, at Ekstraskatten kan blive adskilligt større end hele Aarets Statsskat. Jeg vilde derfor foretrække, at man ved Lovforslagets endelige Udformning ved Beregningen af Særskatten tog Hensyn til de skattefrie Beløb, saaledes at Skatten i alle Tilfælde kom til at udgøre Halvdelen af den for det kommende Finansaar paalignede Statsskat. Jeg vilde sætte meget Pris paa at høre en Udtalelse fra Ministeren angaaende dette Spørgsmaal.

Selvfølgelig kan man ikke lade en saadan Særbeskatning paahvile alene Statens Tjenestemænd; den maa, hvad da ogsaa er Hensigten, omfatte alle, som har tilnærmelsesvis tilsvarende Arbejdsvilkaar, og jeg skal ej heller indvende noget imod, at den højtærede Finansminister har draget Rigsdagsmændene med ind under denne Særbeskatning, skønt adskillige her i Salen langt fra føler sig fast ansat. Jeg er i øvrigt enig med den højtærede Minister i, at den Løn, der ydes Rigsdagens Medlemmer, ingenlunde er for høj, og jeg vil være en bestemt Modstander af enhver Bestræbelse, der gaar ud paa at gøre Hvervet som Medlem af de lovgivende Forsamlinger til et Mandat alene for Velhavere. Det Vederlag, der gives Rigsdagens Medlemmer for Tiden, er for det Medlem, der skal leve af dette alene — og der findes jo baade her og i det høje Landsting saadanne Medlemmer —, saa beskeden, som det overhovedet kan være, naar man tager i Betragtning, at de paagældende en Del af Aaret skal opholde sig her i Hovedstaden. Men jeg forstaar, at Ministeren har ment, at vi herindefra skulde foregaa andre med et godt Eksempel, at vi skulde vise Vej — og ud fra denne Synsvinkel kan jeg anbefale ogsaa den Del af Forslaget.

Af det foreslaaede Beløb er det Meningen at tage 12 Mill. Kr. paa Forbruget, hvoraf 3 Mill. Kr. foreslaas tilvejebragt ved en Forlængelse Finansaaret ud af de i den nugældende Kriselov vedtagne Forhøjelser af Øl- og Benzinafgiften og 10 pCt.-For-